[Entrevista] Míriam Tirado: 'Els adults tenen bastanta poca paciència amb els infants'

La periodista i consultora de criança Míriam Tirado defensa que les emocions dels infants tenen una funció i un servei, per tant, 'no s'han de reprimir'. Ho ha explicat al Casal de Torreblanca, en una activitat organitzada per De Mammalia. L'experta diu que els nens, sobrerot en les seves etapes primerenques s'expressen d'una manera 'molt potent' i que els adults no poden pretendre que 'actuïn com nosaltres'. En una entrevista a Cugat.cat assegura que pares i mares han d'aprendre a gestionar primer les seves pròpies emocions per aprendre a acompanyar correctament els infants. Míriam Tirado és autora de quatre llibres relacionats amb la criança, el part i la lactància, entre d'altres qüestions relacionades en aquest àmbit.

Els pares i mares comprenen prou bé les emocions de la canalla?
No massa, sobretot les que no ens agraden o ens fan sentir incòmodes.

Què es pot fer per ajudar els infants a fer que expressin les emocions de forma assertiva?
El primer que hem de fer és entendre que les emocions tenen un servei, una funció i que no n'hi ha de bones o de dolentes sinó que totes són i tenen una funció. Des del moment en què tu ja no jutges les emocions, no les reprimeixes i optes per escoltar i veure què en pots aprendre, afrontes el problema des d'un altre punt de vista. Amb els nostres fills hem de fer el mateix, quan un nen té una rabieta el que no podem fer és contestar amb crits o faltant-los al respecte.

En aquest sentit, els pares, mares, adults en general, tenen poca paciència amb els infants?
En general tenen bastanta poca paciència. Els infants tenen dret ha ser compresos per la societat i la família, i moltes vegades no els entenem. Especialment durant la primera infantesa, dels zero als sis anys, en què les emocions es viuen d'una manera molt intensa i les expressen d'una manera molt potent. Els adults voldríem que els infants fessin com nosaltres, que poguessin aguantar les emocions o expressar-les d'una altra manera.

El món on vivim ens empeny sovint a amagar les nostres emocions. Com d'important és fer un canvi en aquest sentit?
Sí. Reprimim i neguem les nostres emocions des del moment en què ens han ensenyat a què sentir segons què és dolent. No podem reprimir les emocions perquè queden a dins i segueixen fent mal.

Ara bé, els pares i mares no són de pedra... Com poden gestionar les emocions que, per exemple, es derivin de la relació amb els fills?
Per començar, si els adults no viuen la situació d'una altra manera, i no comencen per un treball emocional en sí mateixos serà difícil. Podem transmetre als fills la teoria amb un 'hauries de...' però si no practiquem l'exemple serà complicat que el nen ho assimili. Si tampoc entenem quines són les fases que viu el nen i en quin punt de maduresa està també ens costarà acompanyar-lo. Hem de tenir la informació, treballar les nostres emocions i transmetre als infants que sentir no és dolent.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/142397.html

Copyright 2024 Cugat.cat

Míriam Tirado: Moltes vegades no entem als infants, especialment en la primera etapa. Expressen les seves emocions d'una manera molt potent i els adults voldríem que fessin com nosaltres.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/142397.html

Copyright 2024 Cugat.cat